

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 92. An capitulum sede vacante admittatur ad comitia Imperialia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

quantum est de jure, concedere ei dimissorias intra primum annum vacantia, sicut poterat id olim, adhuc hodieum in locis, in quibus non est receptum Trid. sub nullius tamen privilegiis aut consuetudinis praetextu non nisi arctatis illas dare potest, ubi Trident est receptum, ne quidem ad primam tonsuram, et si ea dicatur non esse propriè Ordo. Idque, etiam si Capitulum habeat territorium distinctum & exemptum, aut etiam, licet à Metropolitano constitutus fuisset Vicarius Capitularis; ut nec; si is, qui Episcopi defuncti fuerat Vicarius generalis, ac dare poterat dimissorias, designatus esset à Capitulo in Vicarium Capitularem, intra annum primum hoc exercitium dandi dimissorias non arctatis continuare potest, secus, ac contingit in Vicario Papæ, qui etiam statim post vacancem Secdem Apostolicam dimissorias, etiam non arctatis, ad ordinis à quoconque Episcopo suscipiendo dare potest. Mox tamen ab elapo anno liberè dare potest Capitulum dimissorias, etiam non arctatis; ut etiam intra annum concedere eas potest arctatis ratione beneficii recepti aut recipiendi (quales, qui dicantur, dixi, qu. 512, num. 8.) non tamen arctatis alia de causa quam beneficij; ut si haberet necessario promoveri ad obtinendum gradum in Theologia, qui forte requireret actu clericatum aliquum Ordinem, ut dixi, ibidem. num. 9.) Porro in casibus ubi dimissorias dare licet, Capitulum per seipsum eas dare nequit (nisi forte in casu, ubi omnes Canonici propter haeresin aut metum belli, peitis &c. dilapsi convenire nequivent, & non esset Vicarius Capitularis, Canonorum uno Cathedrali vel paucis remanentibus ille aut isti dare possent dimissorias) sed dare illas spectat ad Vicarium Capitularem, non nisi tamen de speciali commissione Capituli, qu. 513. De cetero dimissoria legitimate concessa à Capitulo Sede vacante per ingressum novi Episcopi (quamvis i.e. per edictum omnes dimissorias datas a prædecessoribus Episcopis aut Capitulo revocare possit, non tamen concessas à Papa vel Nuncio) non exspirant qu. 515. Jam verò Capitulum, vel ejus loco Vicarius eas concedens non arctatis intra primum annum incurrit pœnam interdicti; ut & alios in iurisdictione Episcopali succedentes, concedentes illas ipso jure suspensori esse ab officio & beneficio, ait Garc. citans alios ordinati verò in vim talium dimissoriarum constituti in ordinibus minoribus privantur privilegio clericali, præsertim in criminalibus, non tamen ante sententiam. Constituti in majoribus ipso jure suspenduntur ab executive Ordinum ad bene placitum futuri Episcopi. Hæ pœnae concedentium dimissorias contra decretem Tridentini esti extendantur quoque ad eos, quibus concessæ, etiæ iis usi non fuerint; hodieum tamen non amplius refervantur absolutioni Papæ. Deiis vide me, quæst. 514.

Quæst. 92. Num Capitulum Sede vacante admittatur ad Comitia Imperialia?

Resp. Et si ad ea admittatur, non tamen Capitulum Ecclesia Archiepiscopalis, cuius Archiepiscopus ad hoc jus habet, non tamen admittitur ad electionem Imperatoris aut Regis Romanorum; cum hoc jus quibusdam Archiepiscopis Germaniae, ratione dignitatis eorum speciali jure competit, quæst. 516.

Quæst. 93. Quid possit Capitulum quo ad Erectionem novarum Ecclesiærum & beneficiorum, & constituerum, in iis juspatoratus?

1. Resp. Primi: Fundationi & constructioni novarum Ecclesiærum & domuum seu conventuum regularium, sive mendicantium, sive non mendicantium autoritatem seu licentiam præbere nequit Capitulum Sede vacante. Dian. p. 8. tr. 4. resol. 68. in fine. C. de Luca. de regular. d. 26. num. 17. Ego qu. 517. Secus est de Ecclesiæ fæcularibus, quæ & ipsa alias ad ædificationem & donationem sui eagent superioris licentia, ut Castrop. tr. 13. d. 2. p. 2. num. 8.

2. Resp. Secundò: Potest quoque ædificanti vel dotanti talem Ecclesiam reservare juspatoratus seu reservationem illius consensu suo, ut pote qui est actus jurisdictionis ordinariæ, autorizare, & quem, cum juspatoratus regulariter subsequatur ædificationem vel fundationem, et si fundator expressè id sibi non reservasset, autoritative consentientis in ædificationem vel fundationem, hoc ipso præbuius censetur. Castrop. l. c. num. 9. Garc. de benef. p. 5. c. 9. num. 71. & 79. Azor. inst. mor. p. 2. L. 3. c. 39. q. 1. Barbos. jusp. eccles. L. 1. c. 32. num. 88. & alii apud me. l. c. num. 3.

3. Resp. Tertiò: Posse quoque videtur cri- gere beneficia in aliqua ecclesia. Ut id sequi videatur ex jam dictis; cum sicut fundare ecclesiam, assignata ei doce, unde alatur Rector illius, est fundare beneficium, ita Superior concessa sibi ad hoc autoritate admittens eadem veluti præbita materialia, & approbando conditionem adjectam reservationis juspatoratus, dicitur erigere beneficium, & est causa efficiens illius. Quod ipsum potest Capitulum non secus ac Episcopus. Quamvis contrarium sentire videatur Lotter. L. 1. q. 5. anum. 12. eò quod dedicatio illa temporalium pro beneficio pertinet, non quidem ad Ordinem, seu ad quasi ordinem & dignitatem Episcopi alterius Prae- lati habentis jurisdictionem quasi Episcopalem per territorium aliquod separatum, & usum baculi & mitra, quæ capitulo non competunt, et si etiam alias Episcopos confirmatus non consecratus possit erigere beneficia; adeoque ea erectione non respiciat necessariò in erigente consecrationem aut benedictionem aliquam. vide me qu. 518.

4. Resp. Quartò: De cetero posse Capitulum juspatoratus, quod ei competit jure proprio, donare alteri loro pio vel clerico, non secus, ac aliis quicunque patronus id potest, etiam non requisito superiore, extra controversiam est. An verò illud donare possit alteri laico sine consensu superioris, & præstare sibi autoritatem quo ad hanc donationem, meritò dubitatur; cum sit species quædam alienationis juris ecclesiastici in manus laicas, & hinc etiam Episcopus ad donandum laico juspatoratus, quod quæ talis habebar, egit autoritate superioris. Dubitatur quoque ob eandem rationem, num autoritatem præstare possit donationi juspatoratus facta ab alio clero alicui laico. Negat hoc Barbos. cum Gratiano. Vide me. q. 519. Illud indubitatum, quod nequeat donare juspatoratus in beneficio alias non subjecto juspatoratus, etiam spectante ad suam collationem; cum ne quidem Episcopus hac ratione sub- jiciendo